

09 שרשרת העצמאות, 2011, הדפסות צבע על נייר צילום, כל הדפסה בגודל 68x50

גיל & מוטי

כְּשֶׁצְמוּת לֹא יִקְפְרוּ אוֹתָנוּ

14

לתת 1, מתווה למיצג, צבע מים על נייר, 36x26

13

לתת 2, 2011, מתווה למיצג, צבע מים על נייר, 36x26

12

בביתנו במדבר, 2011, צבע מים, 76x57

11

המתפלת, 2011, דיפטיך, שמן על בד, 240x40

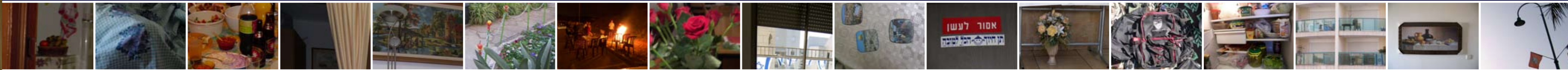

מנקה החוף, 2011, דיפטיך, שמן על בד, 240x40

10

חורשת האקליפטוס, 2011, צבע מים על נייר, 76x57

שרשרת העצמאות, 2011, הדפסות צבע על נייר צילום, כל הדפסה בגודל 68x50

יקבי ראשון לציון

מילים ולחן: עממי

קְשָׁנְמוֹת יִקְבְּרוֹ אוֹתָנוּ
קִיקְבֵי ראשון לציון.

שֶׁם יִשְׁנָן בְּחוֹרוֹת
הַפְּגִישׁוֹת כּוֹסוֹת -
פְּדוּרִים שֶׁל הוֹדְרֵי שְׁרִיָּו.

קְשָׁנְמוֹת תִּקְבְּרוֹ אוֹתָנוּ
בְּתָרֵי פֶּאֶב אֶל נְאֻד.

שֶׁם לְשָׁנָם צִלְפִּים
הַיּוֹרִים פְּדוּרִים -
פְּדוּרִים שֶׁל הוֹדְרֵי שְׁרִיָּו.

קְשָׁנְמוֹת לֹא יִקְבְּרוּ אוֹתָנוּ | אפי גן

בזמנו הושר השיר בפי כל. בימי תהילתו של היקב בראשון לציון, נשים היו 'בחורות' והן 'הגישו כוסות' וגברים צלפו, ירו, או נהרגו. קרבות העצמאות של באב אל וואד נצרכו בתודעה הלאומית כטראומה לאומית משחררת וצרובה בדם. שורתו הראשונה של השיר העממי, נוסחה מחדש ע"י גיל & מוטי ככותרת התערוכה. הניסוח מקפל בתוכו ביקורת, שמחת זיכרון ספק מקברית של זמר עממי ותודעה לאומית כואבת. האמנות של גיל & מוטי¹ משוקעת בטיבו של המקום, יונקת את כוחותיה מזכרונות והזות ישראלית ובו בזמן מנהלת דיאלוג עם עולם האמנות ומעוררת מחשבה על על אופני הצגה ועל הפעולה האמנותית. כיון שבחלקה נעשית עבודתם בהולנד, מקום מושבם של האמנים בעשור האחרון, הרי שאמנותם ניתנת לפענוח גם מתוך התייחסות למרחק זמן ולמרחק המקום.

1. כוונת הטקסט שלהלן אינה פרשנית אלא בכוונתו להעלות שאלות, ולהציף נושאים העולים מתהליך עבודתם הייחודי של האמנים.

03 ציורי השמן כמו גם ציורי האקוורל, מחזיקים תום ילדות יוצא דופן. הציורים מתארים חוף ים, חולות, פרדסים, יהודים, ערבים ומפגשים אקראיים, באופנים המזכירים את ציוריהם של נחום גוטמן וראובן רובין. אופן תליית האקוורלים הגדולים מזכיר תליית בגדים על חבלי כביסה. גיל & מוטי הם אמנים עכשוויים המודעים ליצירתם של גוטמן ורובין. הציורים אינם תמימים, אלא 'מכבסים' את המוכר והידוע ובכך הופכים הציורים לתמימים לכאורה ולמאתגרים.

עשרות צילומים אשר צולמו בבתיים, חצרות וממרפסות של מכרים בראשון לציון, תלויים בגלריה על גבי סרט כחול, ומאזכרים את שרשרת דגלי יום העצמאות התלויות בחג ממרפסות הבתים. התלייה מאפשרת מבט רענן (פעם ניתן ממרפסות הבתים דגלים אשר צוירו בידיהם של ילדים ואילו היום נתלים דגלי עצמאות Made in China המחולקים חנים עם עיתוני החג).

אקוורלים אחרים מציגים מתווים-סקיצות המתוכננות מראש ומתייחסות אל פעולה אמנותית שערכו סמוך להצבת התערוכה. הפעולה כללה יציאה אל אתרים נבחרים בעיר ופנייה אל עוברים ושבים או אל חוגגי יום העצמאות, כשהם מציעים פרוסות לחם עליהן הם רושמים / מזליפים באמצעות חומוס, מילים המציינות נתניה. הפעולה מתוכננת לפרטיה ומתייחסת למועד בו היא נעשית: לאחר הפסח, בו מרביתנו אכלנו רק לחם מצות. פעולת נתנית הלחם מאזכרת את מנהג נתנית לחם הקודש בכנסייה הנוצרית. הבחירה בחומוס שהוא מאכל ערבי במידה שהוא ישראלי, משקפת את אחד הציורים המרכזיים בעבודתם של גיל & מוטי בשנים האחרונות². אקט האינטראקציה עם הקהל הכרחי לעבודתם. זהו אקט הפתוח החוצה ובו זמנית גם מוגבל, שכן התיעד בוידאו מעובד ונערך, מחושב ומכוון.

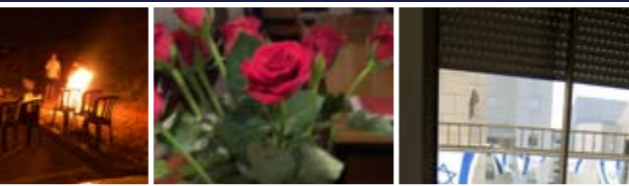
2. **Future Line Toures**, 2009, משכן האמנים, הרצליה, בתערוכה נשאלו הבאים למיצג "מהו לדעתך הפתרון לסכסוך?". **סודות המטבח**, 2010, גלריה גל-און, מקום לאמנות, תל אביב, בתערוכה הוקרן תיעוד הפעולה שנעשתה בהרצליה. **Available for You**, 2008, פרויקט בטנט, מרכז לאמנות עכשווית, רוטרדם.

04 פעולת 'שוטטות אקטיבית' - אופיינית לעבודתם. "השוטטות של השניים היא מסע לגילוי, היוצר בעבורם מרחב אפשרויות אקראיות. אנונימיות והזדהות מתגבשים לכדי אמירה אמנותית"³. הפעולה מתחילה בתכנון מוקפד, המשכה בציור סקיצות בסטודיו, מתווים לפעולה שנמדית כאינטראקציה חופשית במרחב, כשלאחריה הפעולה מעובדת שוב.

האם הציורים מציגים מבט סלחני ורך כלפי המקום? או שאולי מתקיימת כוונה חדשה, סמויה, אשר באופן מודע מקיימת גם מימד של ביקורתיות? הציורים תלויים מול זוג כסאות עליהם סט בגדים השייכים לצמד האמנים. בכך מקבל מהלך התצוגה אופי כפול: גיל & מוטי הם נוכחים-נעדרים. נוכחים באמצעות הכסות הגופנית, רוחם בציורים, אך נעדרים פיזית. אצל הצופה מתעצמת המחשבה אודות הצפייה שכן הציורים מופקעים ממהלכם הצפוי והופכים לחלק ממיצב של אנשים שיצרו אותם. האקוורלים אשר במהותם מחזיקים מבט רומנטי על הארץ, משוקעים במיצב אשר הופכם מרומנטיים ומכאלו המתכתבים עם ציורי עבר, לעוקצניים ומדויקים.

הציורים, שרשרת צילומי המקום, סרט הוידאו, ומיצב נוסף של ערמות עיתונים המחזיקים את חדשות היום כשבראש כל ערימת עיתונים - לבבות המצוירים בקטשופ אדום, מתלכדים למיצב אישי, אינטימי ומעורר. תוצאת עבודתם של גיל & מוטי מצליחה באופן בלתי מקומם להעלות ביקורת ושאלות על מקומנו, על זמן ועל הווה מתמשך בן עשרות שנים, כמו גם על מושג ה'אחרות' בחיינו (מושג פוסט מודרני המאפשר לנו לבחון את יחסינו אל עצמנו ואל האחר שבתוכנו). נדמה שציור אקוורלי סלחני לכאורה, המתכתב עם ציירי עבר ישראלים - יכול להווה מתמשך זה.

3. **Future Line Toures**, 2009, מתוך קטלוג התערוכה, אוצרת: ורדה גנוסר, משכן האמנים הרצליה.

06

כשנמות לא יקברו אותנו, 2011, צבע מים על נייר, 76x57

צהריים טובים, 2011, צבע מים על נייר, 76x57

עין קרא, 2011, צבע מים על נייר, 76x57

07

מצאנו מים, 2011, צבע מים על נייר, 76x57

בית קנר, גלריה עירונית לאמנות, ראשון לציון

אוצרת הגלריה: אפי גן

גיל & מוטי | כשנמות לא יקברו אותנו

12 במאי 2011 – 31 ביולי 2011

אוצרת: אפי גן
צילומים: גיל & מוטי
עיבוד והפקה: סטודיו מרטין גביון
תודות: ורדה גנוסר / משכן האמנים, הרצליה

כל המידות נתונות בסנטימטרים

© כל הזכויות שמורות

בית קנר, גלריה עירונית לאמנות, ראשון לציון
רחוב רוטשילד 7 ראשון לציון
www.hironit.co.il
03-9470728

בתמיכת המחלקה לאמנויות פלסטיות, האגף לתרבות ואמנות, משרד התרבות והספורט

